

10378
Głęboko utkwiło mi to w pamięci, kiedyś
kiedyś, gdzieś x drzewem brat Tatusi da się
Przynosiła ona co raz to news wiadomości bysto
brs, a czasem iż. Pewnego pięknego dnia, było to
podczas wakacji, przyszła nowa gazeta, ja mało
się interesowałam, ale mima Tatusis było,
jakaś dziwna niezwykła. Podziwiam, pytam
co się stało. Tatusi spojrzęł na mnie i rzekł
„Kawarowa rajeta”. Był to dzień którego
zapomniałem się czegoś. Casy dzień nikt nie interesow
wał się domem, ckiego się było. Ja z młodszym
rodzeństwem nawet ochoty do zabawy nie miałam
Jeszcze z moim ludem. „Sąsiedzi weseli”. Karetę
się tam, nigdale, Polaków. Glawidej nowy Tatusi
w domu, się nocewał. Ukrocinicy przychodziłi, rabo
wali. z ziemie wygonili. Inizg apodł. Smutno było
nam. Jednego pochmurnego rana, gdy i my i jenera

2000852

spali, przejechało auto i dwóch ¹⁰³⁷⁸ ~~polityczników~~.
 Sady wezeli, jak wytknęli rzeszli pisarce, później -
 ruskoci broni. Wszyscy goby nie mogli jeden
 powiada, "by wojcie swojs reery pojedrzeis do dru-
 giego wojewodstwa." Mysimy odrozu sie dorozumi
 co to maery. Wadlowalismy sie na dwa wory.
 Straszny bylo zimno. Dorzili nas do stacji. Tam
 spotykamy wile majomych. To nas krochy
 poczuryto. W wagonach strach, brudno zimno,
 ciemno. Wszystkie rorem pogorszato nasz poterienis.
 Zaerzylismy polie w pizeu. Ludzie w wagonie bylo
 42-je. Staridy garnet sie do pizeu. Powstat taki
 kłok iz nie do opisania. Pomatu ludzie sie
 wolekowali na narowch. Pociąg ruszył. Ulobizty
 z drisinni rzerety chlipac mrami, inny sie modly
 Myseryini spiewali pizini patriotyerns. Takie
 nastroj panowat dtruisy czas. Dojezdziamy do
 granicy, snig pada ogromny brate platy padaja

na ~~stacji~~. Smutny czas, smutna natura. ¹⁰³⁷⁸ ~~Yadze~~
 w wagonie wygladamy przez okna. Ale co gomy
 nie mamy wody, ani klozetu. A pociąg nie staje.
 Mat, drizei kryery, Wrescie stychae "atkryli."
 Wrysey bigny (obkrywae) sturvae drzwi. Milicjanci
 powiadaja: "pa wodu dwa wiadonka waimitje."
 Ale co to maery dwa wiadna wody na 42 osoby. Matki
 chry drizeim, stawi ter pija z wielkiego pragnienis.
 Pije minut i po wodis. Moja siostra 5-cio letnia
 placis i woda; mamusia rernu nizm mskerka, rernu
 nie wistae krowy. Wtedy placis ona i mamusia.
 Stonermy pizkny drizei, a na dwor niswolno wyjse.
 Ale widae jak z przednich wagonow ludzie wychodze,
 dris milicjant i kryery "pragutka." Wrysey z drilka
 radoscis wybigaja na dwor. Ale to krowy kilka chwil.
 Pociąg ma ruszae. Staridy biggim kci do wagonu.
 Tak jechalismy caty missize. Pnyredt czas iz pny-
 jezdialismy kato Moskwy. Wtedy karali drzwi pronykac

2000853

-4-

87801
10378

desz my pier dnis padnyliemy (10378)
ciszkowicis. Ylobisty muski nis nas lewoty glowami
litujes is nad Polakami. Nisletos nawek jak
nikt nis widzial przy naszty ty, wozs lub mleka
pod wagon ludriom. Wrescis stysy jak nis
sowyei do marych ludri, is na drugij stajis bsdz
nas wyjadawy wai. Grehamy tej dnwili z nis isophi
wosciu. Dojszidniemy. O 11-tej w nocy karaki
opuscié wagony. Po 12-tej w nocy przysly podwo
dy i mow w drogę. Strachno to bylo jarda.
Gdyi bylo stropny ramise. Alty o w 6-ra sidris
kisiny na jednej furg. et fat us redt. Gdka
jarda w Polcu nisusila by ptarem. Ale tu pan
Boz dat is nikt nis umart. Takim silakiem
jechalisiny 1 1/2 tygodnis. Haridego dnis tejre kdo
wi letomych baroko mo to bylo. We wi pilisiny
skipiatok. Wi jechalisiny dalej. ekamy jui doje-
shae. Weisi nas pois rajs is jui nis dluga

0000854

droga. Dojeżdżamy, widzieli baraki, nęby i las.
 "Kimś, potymy stoi komendant i powiada
 do nas: „Zdrastujcie polskijs pany.” To nas
 bardzo boleśnie. Ale trudno, nie można nie
 na samych wprost mieć bo pójdziesz w twardo-
 =mu. Jesteśmy na miejscu. Tam było dwa baraki
 mieszkalne, stołówka i sklep czyli magazyn. Strach ogar-
 nąć, jak tu będzie żyć. Blisko nie było otoczenia,
 lasem. W pierwszych chwilach zdawało się iż tu nam
 będzie bardzo źle i nigdy nie wrócimy. Jednak to
 trochę inaczej niż było to tak jak Pan Bog
 dał się im i tamtamt wyjechał i bolem serce
 spoglądając na górki gdzie stoniec zachodziło. Tam
 są górami są lasami setki kilometrów i tąd.
 Tam w naszej wiosni góry z tysiącami domów.
 Byliśmy tam 1 rok i 8 miesięcy, to się zdawało
 całym wiekiem. Oto przyszła chwila wolności. Ten
 sam komendant co kiedyś mówił „Kiedy wasze”

